

MINISTERIET FOR GRØNLAND

Den 7. juni 1985

Folketingets miljø- og planlægningsudvalg,
Christiansborg,
1218 København K

Spørgsmål 334:

Udvalget udbeder sig en detaljeret redegørelse for såvel den danske argumentation *imod*, at IWC har kompetence til at regulere fangsten af småhvaler, som den argumentation, de lande, der hævder, at IWC har denne kompetence, benytter sig af.

Svar (Grønlandsministeren):

I nogle år har man i IWC drøftet, hvorvidt kommissionen efter konventionen var kompetent til at regulere fangsten af »Baird's Beaked Whale«, som kun findes i Stillehavet. På 1982-årsmødet besluttedes at nedsætte en styregruppe, som skulle afgive en sammenfattende rapport om medlemslandenes synspunkter om dette emne. Gruppens drøftelser var koncentreret om den nævnte hvalbestand og ikke småhvaler i almindelighed og omhandlede de juridiske aspekter for fortolkningen af konventionens tekst, dens ånd og mening, dens slutprotokol med tilhørende bilag og endelig den praksis, der var fulgt siden 1946 i henhold til konventionen.

Kun 7 medlemslande fulgte opfordringen til at afgive indlæg.

De fra dansk side fremførte synspunkter for fortolkningen af konventionen under dette punkt var følgende:

1. IWC har kun kompetence til at regulere de hvalarter, der er opregnet i bilag til konventionens slutprotokol, benævnt »Nomenclature of whales«, hvor Baird's Beaked Whale ikke er nævnt.

2. Hvalkonferencen i 1946 vedtog at anbefale, at »Nomenclature of Whales« accepteres som en vejledning for medlemslandenes regeringer. Denne vedtagelse er indeholdt i slutprotokollen til konventionen.

Det er den danske opfattelse, at ordet vejledning går på hvalernes navne som anført først og fremmest på latin og dernæst på en række andre sprog, medens opregningen af de arter, som konferencen betragtede som hvaler i konventionens forstand, er udtømmende.

3. Nogle lande er af den opfattelse, at IWC kan beslutte at udstrække sin reguleringskompetence til andre hvaler end de i ovennævnte bilag opregnede. Hertil bemærkes fra dansk side, at dette i henseende til landenes 200 sømils zoner ville indebære, at en international organisation ensidigt ville kunne overtage kompetencer, som nu henhører under kyststaterne.

4. Denne danske forståelse af konventionen leder hen til spørgsmålet om, hvorledes fangsten af andre hvaler end de i ovennævnte bilag opregnede så kan reguleres/kvoteres. Havretskonventionstekstens artikel 65 fastslår, at forvaltningen af havpattedyr skal foretages af kyststaterne eller egnede internationale organisationer.

Sådanne internationale organisationer kunne være regionale.

Som basis for en sådan fællesforvaltning mellem to eller flere kyststater kan IWCs videnskabelige komité afgive rådgivning, således som det blev vedtaget i IWC i 1980.

Andre af de lande, der har afgivet indlæg i spørgsmålet om Baird's Beaked Whale, har hævdet, at der ikke er noget i konventionsteksten, der hindrer, at kommissionen fastsætter fangstbegrænsninger for Baird's Beaked Whale, og at opregningen i bilaget ikke er legalt bindende.

De forskellige opfattelser er resumeret i formandens rapport fra 1983-mødet, hvoraf uddrag vedlægges. Rapporten viser, at der